

Nimrod 2009

Succes en teleurstelling gaan hand in hand

Op 9 november is voor de 36e keer de Nimrod gehouden. Deze 'grande finale' van het ORWEJA jachthondenproevenseizoen 2009 vond plaats in het Drentse Uffelte. De organisatie onder leiding van Henk Buivenga en Klaas Beukema was in handen van het organisatiecomité van het KNJV-gewest Drenthe.

In totaal waren er dertien rassen uitgenodigd waaronder 'exoten' als een Nova Scotia Duck Tolling retriever en een Epagneul Bleu de Picardie. De concurrentie onder de Labrador Retrievers was dermate groot dat drie Labradors zich wisten te kwalificeren. Ook bij de Duitse Staande Langharen bleek de lat hoog te liggen. Van dit ras werden twee vertegenwoordigers uitgenodigd.

Jos Waltmans, gedelegeerde namens de CJP, memoreerde 's ochtends dat de bekende voorjager en trainer Rien Thijs voor de vijfde keer is uitgenodigd met een Labrador Retriever. Drie keer wist hij het AA-diploma al te behalen. Twee keer behaalde hij de eerste prijs!

Proef A – Drijfjacht

Keurmeesters: Jan Tiecken en Bap Meerssman

De voorjager staat met zijn hond op post bij een kleinschalige drijfjacht. Op 100 meter drijft een kleine groep drijvers een lage dekking uit. Een meelopend geweer schiet een duif en een kraai. De drijverslinie loopt door tot aan een bomenrij, waarna de drift wordt afgeblazen.

Voorjager S. de Graaf staat klaar op proef A om zijn Flatcoated Xquiszt in te zetten

De hond mag de twee markeerapporten halen. Als de hond met het tweede apport terugkomt, schiet een in de dekking staand geweer een duif, die hij vervolgens zelf raapt. Even later schiet hij een gans die naar achteren uitzelt, achter een singeltje aan de grond komt en gaat lopen. Zodra het tweede apport is binnengebracht, dient de hond de gans binnen te halen.

V.l.n.r. Cees de Koning, Willem van Tuijll, Henk Buivenga en Jos Waltmans

Er waren maar enkele honden die de duidelijk opgeworpen duif en kraai ook daadwerkelijk markeerden. Een van de oorzaken lag in het feit dat de honden achter de weglappende drijvers en het geweer aanliepen en daardoor de valplaatsen vergaten. Er kwam dan ook veel dirigerwerk aan te pas. Hoewel op de markeerproef van de KNJV-proef de werper en het geweer niet van hun plaats komen, is het misschien wel verstandig dit in de training op te nemen.

De deelnemers in alle vroegte bijeen

Tekst: Marcel van Rooijen
Foto's: Ria van Middelaar

K. Terhart met Duitse Staande Draadhaar Zent III, het koppel behaalde een 4e plaats

Opvallend was dat de honden de circa 250 meter lange ganzen-sleep zonder al te veel problemen uitwerkten. Dit in schril contrast tot het voortraject, waarbij de hond langs het geweer die de duif en de gans schoot, gedirigeerd moest worden om op de ongeveer 100 meter verder liggende valplaats te komen. Het dirigerwerk was in veel gevallen onder de maat. Veel honden gingen of naar het geweer toe of renden terug naar de plek waar ze beide markeerapporten hadden geapporteerd. Een paar voorjagers moesten uiteindelijk hun hond terugtrekken omdat de tijd erop zat. Respect verdient de voorjaagster van de Duck Toller die haar hond voortijdig terugtrok van deze opdracht. Ze zag in dat het niet haalbaar was en handelde er naar.

Proef A werd door vier deelnemers onvoldoende afgelegd.

Het hoogste aantal punten voor deze proef, 84 punten, werd behaald door de Flatcoated Retriever van voorjager Sander de Graaf.

Proef B – Waterwildjacht

Keurmeesters: Joep Rooijackers en Rens Joosen

Hier moest de voorjager nazoek op waterwild doen. Schuin aan de overkant zitten twee jagers met een hond. Er moeten twee eenden en een gans worden nagezocht. De jagermeester wijst de plek aan waar de stukken zijn neergekomen. Eén eend en de gans liggen over water en één eend ligt schuin vooruit in een bosje. Op het moment dat de voorjager zijn hond wil gaan inzetten, schiet één van de jagers een duif die door zijn hond wordt geapporteerd. De voorjager krijgt ook nog te horen dat de gans mogelijk niet dood is. Deze is op ongeveer 100 meter aan de overkant neergekomen. Weidelijkheid gebiedt eerst het aangeschoten wild binnen te brengen. Als de hond met de gans terugkomt, wordt er schuin achter de voorjager dubbel op een konijn geschoten, beide mis. De eend in het bosje ligt in een klein poeltje.

Dit was een pittige proef. Veel voorjagers hadden moeite hun honden naar de gans te dirigeren. Naast de verleiding van de geschoten en geraapte duif, bleek ook de gedraaide wind de honden parten te spelen. Hierdoor kwam diverse keren de eend

Nimrodwinnaar Niké van het Muntenbos brengt tijdens proef B de eend binnen

Fircone met voorjager R. Heijmans behaalde een tweede plaats

Foto: (rechts) Marcel van Rooijen

Met dank aan de hoofdsponsors AON en Petplan en de sponsors van De Bokkesprong, Hemker & Bekking en Swarovski Optiek Benelux.

eerder binnen dan de gans. De eend lag niet ver van de gans. Van de 16 deelnemers brachten er vijf de gans als eerste binnen. Toch werden de honden hier niet zwaar op afgerekend. Beide keurmeesters hielden rekening met de gedraaide wind. Vanwege het wedstrijdelement kregen de honden wel een lichte puntenaftrek. De hond voor een tweede keer over water te krijgen, bleek soms lastig. Ze moesten weer langs de verleiding van de duivenjagers via de soms dicht begroeide oever van de Oude Vaart gedirigeerd worden, waarbij de hond vaak even niet te zien was. Diverse honden zwommen terug om naar het resultaat van het tweede verleidingsschot te gaan zoeken. Hoewel voorjagers, waarvan de hond eerst met de eend binnenkwam, er soms in slaagden hun honden toch weer op de gans te zetten, kwam die in een paar gevallen niet binnen. Het apport van de eend uit het poeltje was voor de meeste honden geen probleem. Algemeen werd gesteld dat het dirigerwerk op de Nimrod dit jaar van een lager niveau was, dan het dirigerwerk op de KNJV-proeven en MAP's in het afgelopen jaar.

Proef B werd door vier deelnemers onvoldoende afgelegd. Het hoogste aantal punten, 93, werd behaald door de Labrador Retriever van Rien Thijs.

Proef C- Peuterjacht

Keurmeesters: Joop Oosting en Theo de Bruijn.

De voorjager moet nazoek doen op twee konijnen, een fazant en een haas. Eén van de konijnen is inmiddels geraapt. Het andere konijn ligt links van de voorjager in een bosje. De fazant is echter een loper en dient als eerste geapporteerd te worden. Als de hond met de loper terugkomt, schiet een jager in een hutje een eend die hij zelf raapt. Daarna mag de hond ingezet worden op het konijn, links in het bosje, of op het haas dat achter de voorjager in een jonge aanplant op ongeveer 150 meter ligt. Uiteraard dienen ook deze stukken binnen te komen binnen de gestelde tijd.

De Weimaraner Meander van F. van Marion apporteert het konijn dat in de dekking lag

Deze proef bleek voor veel honden te zwaar. De gedraaide wind speelde ook hier een rol. Sommige honden lieten zich goed dirigeren, maar misten net dat stukje eigen initiatief en zelfstandigheid om met name het konijn uit de dekking te

apporteren. Ook de verleiding van het schot op de eend zorgde ervoor dat sommige honden vast kwamen te zitten. De voorjager van de Flatcoated Retriever die zijn hond zag blokkeren toen hij hem naar het konijn stuurde, reageerde zeer adequaat door zijn hond direct in de andere richting naar de haas te sturen. Hoewel de hond voor het derde apport wat moeizaam van zijn baas wegging omdat hij eigenlijk naar de eendenjagers toe wilde, kreeg zijn voorjager hem uiteindelijk toch in het bosje waar het konijn lag. Dit kwam in rap tempo binnen.

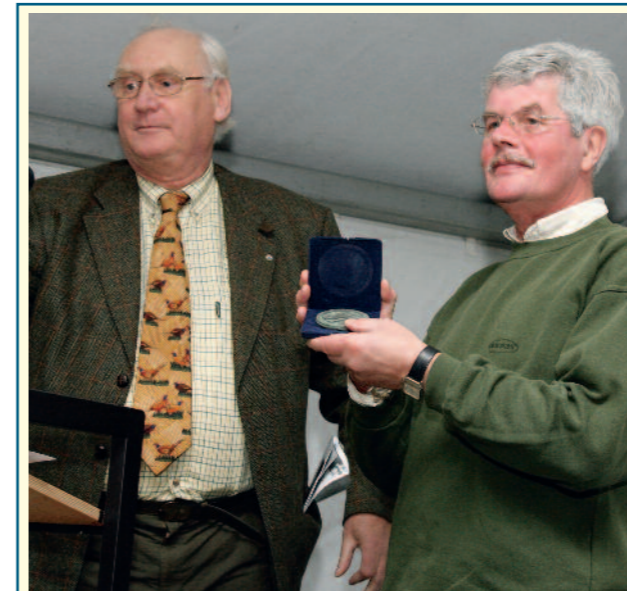
Proef C werd door 10 deelnemers onvoldoende afgelegd. Het hoogste aantal punten, 93, werd opnieuw behaald door de Labrador Retriever van Rien Thijs.

Tragedie

De proeven A en B waren gedaan. Er moesten nog twee honden proef C afleggen. Twee honden hadden nog de mogelijkheid om het AA-diploma te behalen. Nummer 4, de Weimarse Staande Hond, slaagde erin alle apporten binnen te brengen naar een dolgelukkige voorjager. Het konijnenapport liet wat op zich wachten, waarbij voorjager Van Marion een steeds wanhopigere blik kreeg. Toen de hond dan ook met het konijn uit de dekking kwam, ontlaadde zich dat in een schreeuw van vreugde.

Voorjager Jos van Bracht met zijn Duitse Staande Langhaar haalde op deze proef het konijn niet binnen. Binnen vijf minuten waren fazant en haas binnen. Maar in de resterende tijd slaagde de hond er niet in het konijn te vinden. Hij kwam uiteindelijk slechts vijf punten te kort voor het AA-diploma. Als laatste deelnemer mocht voorjager Jan Sluijs met Chester proef C uitvoeren. Waardoor het komt, komt het, maar het duurde negen minuten voordat de fazant binnenkwam. De hond raakte van de sleep af en was zelfstandig aan het zoeken in een verkeerd gedeelte van het terrein. Het duurde even voordat Jan zijn hond opnieuw op het spoor van de fazant kreeg, die vervolgens gelukkig binnenkwam. Het haas was geen probleem. En toen nog het konijn. Helaas voor dit in het afgelopen seizoen succesvolle duo kwam de hond leeg uit de dekking terug en bleek de tijd voorbij.

Willem baron van Tuijll van Serooskerken, voorzitter van de Commissie Jachthonden, reikt de ORWEJA legpenning uit aan Henk Buivenga voor zijn 40-jarige inzet op het gebied van de jachthonden. Deze Nimrod vormde tevens het afscheid van Buivenga als lid van de CJP. Hij blijft nog wel in functie als keurmeester.

Uitslag

Het was inmiddels duidelijk geworden dat er vijf combinaties waren die alle stukken wild hadden binnengebracht en kans maakten op het AA-diploma. Voordat Jos Waltmans de uitslag bekend maakte, werden eerst alle helpers, officiële geweren, terreineigenaren, keurmeesters, secretariaat, catering, sponsors en iedereen die verder had meegeholpen, bedankt voor hun medewerking. Een vlekkeloos verlopen dag. Voor de derde keer behaalde Rien Thijs de eerste plaats, dit keer met Niké van het Muntbos. Een ongeëvenaarde prestatie. Groot waren het applaus en de toejuichingen voor deze sympathieke Brabantse voorjager. Vijf Nimroduitnodigingen, vier AA-diploma's en drie eerste prijzen. Wat deze prestaties ook nog bijzonder maakt, is het feit dat de laatste drie honden allemaal eigen fokproducten van Rien waren. ■

Rien Thijs met Niké in opperste concentratie

Foto: Marcel van Rooijen

Winnaar van de Nimrod 2008, Henk Mathijssen, overhandigt de bokaal aan Rien Thijs

Foto: Marjo Hagoort

Nr.	Naam van de hond	Ras	Voorjager	A	B	C	Tot.	Dipl.	Plaats
1.	Speedy v. Henrieson	Engelse Springer Spaniel	I.J.H. Helmer	60	85	15	160		
2.	Bente v.d. Berkelse Akkers	Grote Munsterlander	C.A.M. Vromans	67	37	33	137		
3.	Pien v.d. Zandvang	Cesky Fousek	H.W. de Vries	35	30	45	110		
4.	Meander Valerie Tessa	Weimarse Staande Hond	F. van Marion	65	69	65	199	ja	5
5.	Abbotsross Chester	Labrador Retriever	J. Sluijs	71	82	38	191		
6.	Teska v.h. Wuusterveld	Duitse Staande Korthaar	J.W. Sesink	62	40	37	139		
7.	Dexter	Epagneul Bleu de Picardie	D.M. Horsch	20	55	10	85		
8.	Rusty Tripper of Rebel's Residence	Nova Scotia Duck Tolling Retriever	I. Roest	31	65	5	101		
9.	Donja v.d. Duyf	Duitse Staande Langhaar	A.M.J. van Bragt	72	82	50	204		
10.	Niké van het Muntbos	Labrador Retriever	R. Thijs	63	93	93	249	ja	1
11.	Fircone Creek Cerko	Labrador Retriever	R. Heijmans	69	85	80	234	ja	2
12.	Xqulszt Tricky Samwise Swen	Flatcoated Retriever	S. de Graal	73	73	55	201	ja	3
13.	Zent III vom Homborn	Duitse Staande Draadhaar	K. Terhart	68	55	40	163	ja	4
14.	Bels van het Loodterf	Duitse Staande Langhaar	A.M. van Oosterwijk	30	40	30	100		
15.	Avance Finaud v. Vizsetre	Hongaarse Staande Vizsla Korthaar	F. Rensen-ter Stege	30	40	30	100		
16.	Golden Charcoal's Kimberly Liza	Golden Retriever	J.J.K. van Vliet	78	80	30	188		